

forefkrive ham, at han skal være afhængig af en Commission, som er sammensat af begge Ting, jeg troer slet ikke, at vi skulle forefkrive Noget i den Henseende. Jeg troer heller ikke, vi skulle forefkrive, hvor han skal yde Hjælpen; jeg er overbevist om, at han selv vil gjøre alt Sit for, at den Hjælp, han yder, maa komme paa de Steder, hvor der meest trænges til den, og hvor den kan gjøre meest Nytte. Naar han før gjorde os opmærksom paa, at vi i hans Charakter havde Garanti for, at han ikke vilde lade sig paavirke af de ham nærmest Staaende, saa troer jeg virkelig, det var med al Grund, og at vi rolig kunne fortroe os til, at han ikke i denne Sag, saalidt som i nogen anden, vil lade sig paavirke af dem, som staae ham nærmest. Jeg er ikke af dem, som ellers ere saa roligere ved, at man særlig har Kjøbenhavns Interesse for Die, og jeg har ogsaa ved flere Leiligheder taget Anledning til at gjøre opmærksom derpaa, thi min Erfaring siger mig, at den Hest, som er nærmest Krybben, faaer meest af Havren, men jeg maa dog sige, at her er der en Undtagelse fra Reglen, thi jeg er ganske overbevist om, at Ministeren ikke vil benytte den Hjælp, som her tilstaaes ham, eensidig og udelukkende i deres Interesse, som ere ham nærmest. Jeg skal derfor tillade mig at fraraade det stillede Endringsforslag, og ligesom jeg selv ubetinget vil stemme for, at den Sum, hvorom der her er Tale, overdrages Indenrigsministeren til fri Raadighed, saa at han kan disponere over den uden nogen bindende Bestemmelse eller noget Regulativ, saaledes vil jeg ogsaa tillade mig at raade Forsamlingen til at gjøre det Samme.

Fischer: Jeg har allerede i gaar udtalt min Stilling til denne Sag, at jeg nemlig anseer det for at være af saa stor Bigtighed, at Loven gaaer igjennem og gaaer hurtigt igjennem, at jeg vil modsætte mig ethvert En-

dringsforslag, som ikke tiltrædes af Indenrigsministeren. Med Hensyn til den første Paragraph i det Endringsforslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), vil jeg kun fremhæve et Moment, som jeg ikke troer, man tidligere har gjort tilstrækkelig opmærksom paa, nemlig at det Udtryk, der findes i den foreslaaede § 3, uopsættelig Gjældsfordring, ikke danner nogen Modsatning til de Bexler, der omtales i § 2, thi udløbne Bexler ere jo netop i allerhøieste Grad uopsættelige Gjældsfordringer. Med Hensyn til flere Uttringer, der ere faldne fra de ærede Rigsdagsmand, troer jeg, der er Anledning til at minde om, at her jo ikke er Tale om at opoffre Noget, thi, uagtet det maa indrømmes, at den Rente, der her begjæres, er meget høj, høiere troer jeg, end den burde være, saa er det en Selvsølge, at de, der atter skulle modtage Pengene af Regjeringen — og Regjeringen modtager jo ingen Penge, uden den har Anvendelse derfor — komme til at svare i det Mindste den samme Rente, som Indenrigsministeren kommer til at give. Her er altsaa et Tilfælde, hvor det er muligt at bringe Hjælp uden derfor at opoffre Noget; men flere have talt om denne Sag i Udtryk, som syntes mig at forudsætte, at her var Tale om at bringe en Opoffrelse. Den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Nørgaard) har, troer jeg, gjort sig skyldig i en Misforstaaelse, idet han nemlig har forstaaet den ærede Indenrigsminister, som om denne havde sagt, at Hensigten var at anvende de halve Penge i Kjøbenhavn, men det var, forsaavidt jeg forstod Indenrigsministeren, paa ingen Maade hans Mening; Hensigten var at anvende omtrent Halvdelen af Pengene til Understøttelse for Handlende og den anden Halvdeel til Understøttelse for Fabrikanter, Landmænd og Andre, som trængte dertil.